

Danas

KUĆA RAKIJE

Najbolje rakije Srbije pod istim krovom

Najbolje rakije Srbije pod istim krovom na Zekinom salašu

Šljiva, kajsija, dunja..., bre!

Piše: Branko Gligorčić

Ambijent za proizvodnju, plasman i afirmaciju domaćih rakija - u Srbiji je bremenit problemima. Nedovoljna informisanost proizvođača o mogućnostima unapređenja kvaliteta i plasmana, a potrošača o kvalitetu ponudnih proizvoda, spora primena evropskih standarda, odstvrtvo objedinjenje ponude, nedovoljna turistička valorizacija ovog našeg tradicionalnog nacionalnog proizvoda...

Sve su to polazni motivi, koji su opredelili da Udrženje građana Centar za toleriranju i održivi razvoj Kruščin, uz podršku sektora za turizam Ministarstva ekonomije, a zajedno sa dnevnikom Danas, magazinom Status i Zekinim salasom iz Kruščine, otpočnu realizaciju projekta: „Najbolje rakije Srbije pod istim krovom“. Prvi put, na jednom mestu, pod jednim krovom, u kruščinskoj „KUĆI RAKIJE SRBIJE“, našli su se najbolji proizvođači i najkvalitetniji voćne rakije iz cele Srbije.

Smeštena je u okviru kompleksa Zekin salaš u prastarom selu Kruščin, na podunavskoj trasi, uz koridor 10 i na međunarodnoj biciklističkoj ruti „Velo 6“. Zavidna i pažljivo izabrana lokacija. Uz originalan koncept i sadržaj, „KUĆA RAKIJE SRBIJE“ bez sumnje, najavljuje bitku za turističku valorizaciju nacionalnog brenda - njene ekselencije Rakije.

Zamisao je da stručni tim svake godine prati proizvodnju, ocenjuje kvalitet, proglašava članove „Kuće rakije“ za tekuću godinu. Najboljima od najboljih dodeljujuće se prestižna priznanja.

Najeminentniji eksperti prof. dr Ninoslav Nikičević, prof. dr Slobodan Jović i prof. dr Vele Tešović su, ove godine, između 80 pozvanih proizvođača, u postupak ocenjivanja uzeли 86 uzoraka iz 28 područja Srbije. Prestižno mesto člana „KUĆE RAKIJE SRBIJE“ dobilo je 17 proizvođača i njihovih 47 isključivo voćnih rakija. Kod ocenjivanja su primenjeni najviši kriterijumi. Zashluženi ulazak u „Kuću rakije“ donela je zavidno visoka ocena od 18 bodova, što se kod senzornog ocenjivanja u rakijaškoj branji smatra zlatom.

Ovako postavljena „Kuća rakije“ predviđa da se u proizvodnji voćnih rakija Srbije najrazličitijim ciljnim grupama: sredstvima informisanja, veleprodajnim lancima, kupcima i dilerima, trgovinskim odjeljenjima inozemnih ambasada u Beogradu, ugostiteljskim preduzećima, turističkim organizacijama i agencijama, putnicima namerničima, domaćim i stranim gostima. Planirana saradnja sa asocijacijama potrošača treba da uputi građane na kvalitet, doprinese kontrolu ovog proizvoda na tržištu i pospeši primenu evropskih standarda.

Iza ovog možda skromnog, ali nadusve zanimljivog projekta, stoji redak primer uspešne saradnje nevladinih sektora, privrede, medija, lokalne zajednice i podrška države, u ovom slučaju Ministarstva ekonomije i regionalnog razvoja.

Elem, „KUĆA RAKIJE SRBIJE“ itili „ŠLJIVA, BRE!!!“ Sve govori da je u nastanku jedan nov, originalan i atraktivni proizvod. Dete se rodilo, valja ga ljudjati. Živeli!

Autor je inicijator osnivanja Kuće rakije Srbije

Predstavljamo

PAPIĆ RAKIJE (Kovin)

Divlja kruška u čašici

Slavisa Papić, proizvođač rakije iz Kovina, vlasnik firme „Papić rakije“ kaže da je tajna dobre rakije pre svega u voću od kojeg se pravi. Bira najbolje sorte, pa tako jabuke doprema iz Bele Crkve, kajsije iz Zaljupčića i Grocke, šljivu iz Šumadije. Grožde dolazi iz Smedereva, divlje kruške iz Prijeopolja, a dunje su iz Mladenovca.

- Osim voća, pažljivo se mora kontrolisati fermentacija od početka do kraja i destilacije pravilno voćni likjur. Po propisu, disciplinovano. Rakijari u Srbiji se pomažu, poštujemo se, ne gledamo jedni na druge kao na konkureniju - objašnjava Papić.

Proizvodnjom rakije počeli su da se bave 2000. godine. Poseduju kvalitetan hangar sa uslovima za proizvodnju rakije i rezervoare za smeštaj do šest vagona voća. Od 2004. godine pa do danas dobitnici su mnogobrojnih priznanja i medalja za kvalitet rakije.

- Najviše proizvodimo jabukovaču, šljivovicu i kajsijevacu. A u poslednje vreme sve više dunjevaču i rakuju divlje kruške - kaže Papić.

METAFLEx, POGON „BISER“ (Milićevac)

„Zlatna biserka“ stara 10 godina

Prirodna voćna rakija, „Zlatna Biserka“, šljivovica prepečenica stara 10 godina, proizvedena je od probanih sorti šljive požegeće i čačanske rodne, posebnim postupkom pripreme i proizvodnje šljivovice tradicionalnom tehnologijom u rakijarskim kazanima, sa dugogodišnjim odležavanjem u podrumu. „Biser“ predstavlja „Metaflex“ u Milićevom selu - čije su podneblje i klima božji dar za proizvodnju šljive i šljivovice.

Proces proizvodnje i odležavanja „Zlatne Biserke“ pod stalnim je nadzorom najeminentnijih stručnjaka za proizvodnju i sajamsko ocenjivanje jakih alkoholnih pića. Odlikuje se kristalom bistrinom, zlatno žute je boje sa elegantnim prelivima maslinasto zelene. Ima plamenit miris, raskošan i čist; izrazito je pitka, harmonična, zaokružena i puna. Završna impresija je bogata, dugo traje, izrazito voćna, raskošna i prefinjena.

„Zlatna Biserka“ je jedina šljivovica prepečenica sa prostora bivše Jugoslavije koja zbog svog vrhunskog kvaliteta poseduje DLG certifikat iz Frankfurt-a.

PETAK, 2. DECEMBAR 2011. | DANAS

Profesor Ninoslav Nikičević, jedini Srbin koji je

Šljivovica u škotski viski

Idea o Kući rakije Srbije je vrlo lepa, interesantna, i trebalo je mnogo godina ranije da zaživi. Taj salaš je prelep, vlasnik je divan čovek koji zna što hoće. Vrlo smo prijatni iznenadeni kvalitetom probanih rakija, zaista su sjajni uzorci. Za mene nije iznenadeno što se poziv za ocenjivanje rakije nije odavao gospodin Pljakić, vlasnik čuvene „Žute ose“, jer se oni nikada ne odazivaju kada se ocenjuju rakije, iz sebi znanih razloga. U Srbiji, naime, ima daleko boljih rakija nego što svet vidi.

Ovako kaže profesor Poljoprivrednog fakulteta Ninoslav Nikičević, najveći srpski rakiji autoritet, koji je bio šef komisije za ocenjivanje rakija za Kuću rakije Srbije na Zekinom salašu. On je, naime, prvi i jedini doktor za šljivovicu u Srbiji. Magistrirala je na tezi „Odstranjivanje viška metanola iz šljivovice“, doktorska disertacija zvala mu se „Prilog izučavanju važnijih aromatičnih sadržaja šljive požegeće i rakije šljivovice proizvedene od te sorte“.

Pa još je i jedan od retkih koga zovu širom Srbije da degustira raznorazne uzorce rakije, kao profesionalni degustator. Dobiva i honorar! Nije neki, ali nije ni loš, s obzirom da bi se za tu funkciju dva miliona Srbija prijavilo besplatno.

Srbija, naime, u tome se slaže i profesor, iako im je to nacionalni ponos, peku i posle piju rakiju koja je, u proseku, dosta lošeg kvaliteta. Razlog

jednostavan – mnogi neće ništa da menjaju u tehnološkom smislu, već teraju kako su naučili od dede. Zato, poređastog, imamo problem da srpsku šljivovicu kao brend lansiramo u svet jer je njen kvalitet potpuno neujednačen

- Dobra rakija treba da sklizne kad otpijemo gutljaj. Da zapahne usta, da imamo osećaj, ukoliko su u pitanju šljivovica, kajsijevac, viljamovka, da ne pijemo piće već grizemo voće od koga je rakija napravljena. Takođe, ona treba da greje u stomaku, ali ne sme ništa gorko, ništa strano, da ostane u ustima - kaže Nikičević, inače profesor na predmetu Tehnologija alkoholnih pića.

On kaže da što je više ulazio u branšu više je shvatanje da je dobra rakija šljivovica neprikosnovena među jakim alkoholnim pićima.

- Jedino originalni francuski konjak i određeni tipovi škotskih malt viski mogu da pariraju šljivovici. Istorija šljivovice je stvari istorija srpskog naroda. Naša nesreća je što se i dan-danas mačehinski postavljamo u odnosu na nju. Francuzi su odavno zaštitili svoja nacionalna pića, konjak, kalvados i armanjak, Škoti i Irci viski, Meksikanci tekuši, a mi još uvek nismo šljivovici. A noj, kad se dobro proizvede zaista ne može da se nade mana.

Ona u foto-finišu uvek pobedi škotski viski i francuski konjak – kaže profesor Nikičević. Greška je, kaže, i stalno insistiranje na veličini venca kad se flaša

DANAS | PETAK, 2. DECEMBAR 2011.

doktorirao na šljivovici, profesionalni degustator i šef „rakijске“ komisije na Zekinom salašu

foto-finišu pobeduje i francuski konjak

„Ja više ne mogu, pašcu pod sto“

Svojevremeno je na manifestaciji „Mišićevi dani“ u Mionici, bivši vlasnik čuvene rakije „Bojkovčanka“ Zoran Simić bio u komisiji za ocenjivanje, i po sopstvenom priznaju posle 12 uzorka se obratio ostalima rečima: „Ja više ne mogu, pašcu pod sto“. Tek kasnije je „provalio“ da oni probaju uzorak pa ispišu u ko fu ispod stola. Oni sve na eks.

- Ja gutam sam dobre uzorce – kaže profesor Nikičević – Ali to je gutljaj. Kad setim da me već misri odbija, znam da nemam šta tu da tražim. Takvih uzoraka ima dosta. Počnjemo rano ujutru, i pre početka važan je doručak. Ne jede se ništa načušen, kaken sive... Alkohol uvek valja piti na pun želudac, osim aperitiva, kao što su biter, amaro, suvi i gorki vermuti. U toku probanja jedne serije ne bi trebalo da konzumiramo hrana. Posle svakog devetog ili desetog uzorka pravе se pauze za kafu, kafu ili šetnju. Ocenjivanje je anonimno. Ne znamo čiju rakiju probamo. Znamo samo da je, na primer, šljivovica od 40 stepeni. Za neutralisanje prethodnog uzorka koji smo probali koristimo mineralnu vodu ili mleko. Mleko ispeglja papile na jeziku, a mineralna voda ispeglja mleko. Tako ja zaboravim ono šta sam pre probao. Na značajnijim takmičenjima meri mani se pritisak uoci i posle ocenjivanja, nekad i EKG, vadi nam se krv. Među profesionalnim ocenjivačima nikada neće naći alkoholizare. Obično onaj koji ne zna opasnosti od alkohola, on je zavisan. Ja degustiram, ja ne pijem – kaže Nikičević.

Sebe doživljavam kao misionara šljivovice:
Ninoslav Nikičević
Fotografija: Imre Szabó

Rakije se ocenjuju kao studenti

Na degustacijama rakija ocenjuje se boja, bistrina, tipičnost mirisa, miris i ukus. Ocenjivanje je uvek po dannu da se ne bi merala prirodna i veštacka svetlost. Primjenjuje se bod sistem, do 20 poena. Za boju se dobija od nula do jedan, za bistrinu isto toliko, da tipičnost mirisa od nula do dva, za miris od nula do šest, i za ukus od nula do deset poena.

- Ako uzorak ne dostigne 14 poena on se diskvalificuje jer ima neku izrazitu manu, kao što je miris na zemlju, ulje, petrolej, bud, ili je u pitanju pogrešna deklaracija. Od 14 do 16 poena je brončana medalja, od 16 do 18 srebrna, od 18 je zlatna. U okviru zlatne medalje dodejumo takozvane velike zlatne medalje, i to za one uzorce koji predu 18,30 poena. Za 28 godina u ovom poslu samo jednoj rakiji sam dao ocenu 20. Evo je kod mene u kabinetu, postoji samo jedna flaša. Hoću da kažem, kao što svaki moj student može da se oceni, tako i svaka rakija može da se oceni – kaže profesor Nikičević.

On dodaje sam, protim gutljajem, može da proceni koliko je jaka rakija, sa greškom od plus minus dva procenta.

- Mogu da pogodim sortu šljive, da li je bila kratka ili duga destilacija, da li je proizvođač bio pošten ili je dodavao šećera... Jedino što ne mogu da otkrijem, a to ne može ni bilo ku drugi na ovoj planeti je količina otrovnog metil alkohola, od kog se kod nas otvorilo i umro skoro 80 ljudi, 1997. i 1998. godine, usled trovanja rakijom, a ostalo ih je mnogo osepljenilo ili trajno obolelo – kaže profesor Nikičević.

Greška je, kaže, i stalno insistiranje na veličini venca kad se flaša

protrese. To ukazuje, objašnjava, samo na jačinu rakije, to jest malo veću količinu etil alkohola.

- Sebe doživljavam kao misionara šljivovice. Naravno, ja sam veliki protivnik bolesti zavisnosti i smatram da je to jedan od najvećih poroka. Evo, ovim poslom se bavim, a da nikad u životu nisam bio pijan. Uhvatilo me malo

alkohol, kad sam bio srednjoškolac, popio sam jedno šest, sedam litara piva u kratkom vremenskom periodu. I uhvatilo me jedanput ili dvaput od vina. Ali, u zadnjih dvadesetak godina ja se ne sećam da me i jedanput uhvatilo. A na degustacijama mi probamo i četvredeset, pedeset uzoraka – kaže Nikičević.

Dragoljub Petrović

MINIČEVA KUĆA RAKIJE (Donja Trepča)

Brend čačanskog kraja

Kod skretanja u domaćinstvo Minića u Donjoj Trepči kod Čačka, na glavnom seoskom putu, na drvenom stolu stoji čaša i doplata ispisana flaša rakije. Putnik namernik može da sedne u orahov hlad i okrepni se čašicom Miničeve ljutje. Kada se flaša isprazni, domaćin dolije novu količinu. Nikada se nije dogodilo da neko ukrade flašu. Miničeva kuća rakije se bavi proizvodnjom kvalitetnih ljutih rakija od voća više od 30 godina. Od najkvalitetnijeg voća sa sunčanih padina iz okoline Gornje Trepče nastaju ove izuzetne rakije.

- Kvalitet koji smo postigli rezultat je dokazane kombinacije starih sorti šljiva, a potvrda tome je Velika zlatna medalja sa 75. međunarodnog poljoprivrednog sajma u Novom Sadu – kaže Stanimir Minić.

Miničeva kuća rakije proizvodi rakije od: šljive, dunje, kruške, kruške viljamovke, drenjine, trnjine, kajsije, breske, vinogradske septelije, trešnje, višnje, dlinje... Počeo je, naravno, sa šljivovicom, od koje je nastala „ekselencija“, danas značajno brend čačanskog kraja.

no mnogi, mogu biti i najbolji koje ste ikada probali.

- Autentične vojvodanske rakije imaju svoju specifičnost i relativnu različitost od rakija koje se prave u drugim krajevima. Kada ova kažemo mislimo na to da se u Vojvodini snažno insistira na jasnom, čistom i izraženom mirisu koji na najbolji način mora da predstavi voćnu sortu. Slično je i sa ukusom, koji nikako ne sme da bude „maskiran“ ljunom ili bilo kojim stranim ukusom, nespecifičnom za određeno voće. Rakije su umereno blage i najčešće „bele“. U Vojvodini ne postoje običaj starenja rakija u buradima - kažu u „Hubert 1924“.

„Ja više ne mogu, pašcu pod sto“</h

Milutin Mrkonjić,
ministar za infrastrukturu

Bojim se da Nikoliću rakiju peku komšije

Rakija može da postane srpski brend, i kajmak, sir i drugi prehrambeni proizvodi, ukoliko se ispunе tri kriterijuma: oprema za njeno pravljenje mora da se promeni i modernizuje, dizajn treba da bude svetski i, naravno, puno treba da se uloži u marketing – kaže Milutin Mrkonjić, ministar za infrastrukturu dodajući da proizvodnja mora da se „iščisti i standar-dizuje“, kao i da se održava kontinuitet u kvalitetu.

Ministar voli da proba dobru rakiju, ali je ne pravi.

– Nisam pristalica toga da svako radi šta mu padne napamet. Ja znam da gradim, i time se bavim. Ne radim ništa u kući niti oko kuće. Zamislite da napravim stolici, pa da moja žena sedne i polomi se? Tako je i sa rakijom. Svašta se pravi i može da se nađe na tržištu – smatra Mrkonjić.

Na pitanje da li je probao rakiju koju peku Velimir ilić i Tomislav Nikolić, ciju su umeća u tome nadaleko poznata, odgovara potvrđeno.

– Probao sam obe i moram da priznam da je Tomislav bolja. Ako je zaista on pravi. Bojim se da mu je ne peku drugari i komšije, a on je samo stavi u podrum, pa se hvali da je njegova – kaže Mrkonjić kroz smeh. ●

Vlado Georgiev, muzičar

Navijam za rakiju, pijem pivo

Na pitanje da li piye rakiju, popularni pеваč Vlado Georgiev kroz osmeh odgovara: „Ne. Trenutno pijem pivo“.

– Ni inače ne pijem rakiju, jer ne-kako nemam povjerenja u domaću proizvodnju. Uvek postoji bojazan što može da popiješ – kaže Georgiev. Uprkos tome, pozdravlja ideju da ovo piće postane nacionalni brend.

– Šešto može da promoviše Srbiju u svetu i da je predstavi u pozitivnom aspektu, treba podržati. U tom smislu, navijam za rakiju! – jasan je Georgiev. ●

Velimir Ilić, predsednik Nove Srbije Toma i ja smo se zbližili preko rakije

Ove godine sam imao dobar rod sljive. Jedno, tri vagona. Ispeka sam oko 1.000 litara, a od polovine napravio prepečnicu – 22 grada, priča nam Velja Ilić, čija je sljivovica, kako kaže, poznata u čačanskom kraju, a i šire.

– To je kod mene tradicija. Rakiju je pekao moj deda, koji je imao 18 hektara pod sljivom, zatim otac, pa ja. Doduše, imam svega tri hektara sljivika, ali je priros veliki – priča Ilić.

Najstariju rakiju koju čuva, ispeka je njegov deda. Datira iz 1936. Poslednju flašu naš savgorovnik zapećatio voskom pre 15 godina, kada mu se rodio sin, i opećatio je kada se Ilić naslednik bude ženio.

– Tu rakiju čuvam u nekoliko flaša, ali ne onih litarskih, već specijalnih, od 18 litara. Jedna od tih boca mi stoji u dnevnoj sobi. Moju rakiju, inače, proba ko god dove u goste. Dolazili su i predstavnici stranih ambasada. Svima se dopala, a Nemci su bili posebno odusevljeni i tražili da im zapakujem. Proizvodio bih ja i više rakije, ali ne postoje uslovi da je prodam. Cena od 300 dinara po litru je smešna, u odnosu na ono što uložim. Država umesto da povoljnije kreditne stimuliše proizvodnju, donosi smešne zakone koji su apsolutno neprimjenljivi i ako bi se striktno poštivali, svako ko peče rakiju i prodaje je, mogao bi da vrvari u zatvoru – navodi Ilić.

On kaže da pre postojećim propisima, svaki seljak koji pravi rakiju mora da ima svoju laboratoriju, destileriju i tehnologa, da bi izšao na tržiste.

– Nekada smo imali državna preduzeća, destilerije poput Čačanske, Srbijanke, PIK Takovo... Ta preduzeća su propala. Ako država ima nameru da bren-dira rakiju, mora da je „oziv“ destilerije, koje bi ujednačavaju kvalitet. Time bi se otklonila nejednačnost u proizvodnji, ali i štetni sastojci u pojedinim rakijama, poput metil-alkohola, od koga boli glava. Od raka ne smje da boli glava – kategoričan je Ilić.

Iako, kako tvrdi – ne piye, voli da proba dobru rakiju. Tako je probao i onu koju pravi Tomislav Nikolić, za koju ima samo reč hvale.

– Toma i ja smo se zbližili preko rakije! Dok je pravim sljivovicom, on preferira dunju i viljamovku. Ne mogu da kažem čiji je rakija bolja. Njegova je odlična, ali dobra je i moja. Neka očeni neutralni degustator. Razliku između nas dvojice je što on više radi na marketingu, poklanja rakiju svima redom, dok sam ja tu malo skrt – ocenjuje Ilić. ●

Radovan Raka Radović,
bijeli političar

„Ljuta“ za EU

– Ne pijem rakiju, ali to ne znači da ne volim da probam. Lepa je naša domaća kajsijevec, dunjevac, jabukovac, ljuta rakija sa višnjama, kao i rakija od divljih jagodica. Imaju i one sa ukusom mentola, ali to su više ženska pića, priča bijeli političar Raka Radović.

Kako kaže, od malena je pekao rakiju, kao momak pomagao je roditeljima, koji su to radili svake godine, a imao je i 5 hektara zemlje pod sljivom. Svoje umeće jednom je pokazao i na televizijskim ekranim, kada je u rijaliti šou programu Farma pekao rakiju.

– Rakije se peče na tijhog vatru i ne sme da zagori, jer ako zagori, onda smrđi i ne valja ničemu, može odmah da se bací. Umem i da gradim rakiju, preporekljivo je da „ljuta“ ima 18 ili 19 gradi, mada one koje se u prodavnicama prodaju kao ljute imaju 17, objašnjava Radović.

On ističe da „naša domaća“ ima dobre izglede da postane srpski brend u svetu, ali je neophodno da se time pozabavimo i na višim nivoima. Na pitanje da li misli da će pečenje rakije biti teže ako Srbija uđe u EU i standardizuje taj postupak, Radović je mišljenja da se na taj način pečenje rakije može čak i poboljšati.

– Kada su mi sedamdesetih godina pričali ljudi da u Švajcarskoj moraju da prijave u policiju kada im uguine svinja, nisam verovao, isto kao što nisam verovao da nijedno jelo u Americi nema miris, pa se i pokazalo kao tačno kada sam otišao tam. Tako je i u ovom slučaju, ljudi ne mogu da poveruju da će se za nešto što se stotinama godina unazad kod nas radi bez ikakvog nadzora kontrolisati, ali ipak mislim da se to radi u svim državama koje žele da znaju čime i u kojoj kolici raspolažu – zaključuje Radović. ●

Marjan Ristićević, predsednik NSS

Nema recepta za dobru „mučenicu“

– Više volim da pečem, nego da pijem rakiju. U mojoj porodici se generacijama unazad peče rakija i ja sam zadovoljstvom nastavljaju tradiciju. Pečem domaću sljivovicu, kajsijevecu, kruškovacu, jabukovacu, dunjevacu i komovicu, priča predsednik Narodne seljačke stranke Marjan Ristićević. Samo ove godine ispeka je oko 1.000 litara domaće rakije, a najveći deo podeli prijateljima i rođacima.

Javne ličnosti ne samo da vole da piju, već i peku razne rakije

Dragan Todorović,
potpredsednik SRS

Šta je viski? Nikakvo piće!

Rakija već jest naš brend, ali, nažalost, njen proizvodnja nije standardizovana. Zakon koji reguliše tu oblast, poput i većine drugih zakona, samo je prepisан iz legislative EU. Neprimenljiv je za naše tržište i mora da se izmeni i prilazi domaćem proizvođaču – smatra Todorović. Iako je ljubitelj viski, rakija je, kako kaže, jedno od najboljih žestokih pića na svetu.

– Šta je viski? Nikakvo piće! Ali balantajns je balantajns svuda u svetu. E, to moramo da postignemo sa rakijom. Naravno, neće ona koja se proizvodi u Vranju biti ista kao i ona koja se pravi u Valjevu. Kao što se i vino razlikuje u zavisnosti od podneblja, ali odreden stepen kvaliteta mora da postoji. Država kroz stimulativne mere treba da podstakne proizvodnju, pojača kontrolu, a sami proizvođači trebalo bi da se ujedine i da zajednički nastupaju – kaže Todorović. ●

Foto: Miroslav Đurđević

Aleksandar Čotrić, poslanik SPO Skuplja sam džanarike za kazan

– Ne pijem rakiju, ali sam kao dete učestvovao u pečenju iste, jer sam rodom iz selu u okolini Lozinci i moje deda su svake godine pekle rakiju, a ja sam često skupljao sljive i džanarike, kaže Aleksandar Čotrić, poslanik Srpskog pokreta obnove. On dodaje da je naziv rakije „sljivovica“ prihvaten u velikom broju zemalja širom Evrope, kao i da je mnogima simoniš za našu zemlju.

– Vido sam u prodavnicama u Berlinu rakije sa ovim nazivom, ali nisu proizvedene u Srbiji, a čak su i Hrvati na nekim standovima prodavali rakiju sljivovici. Mi imamo odličnu rakiju, koja je odlično prihvadena svuda u svetu, ali imamo i loš marketing, potrebno je raditi na standardizaciji, kao i na tome da se naš proizvod plasira na inozemstvu tržište u lepoj ambalaži i sa lepim etiketama, kako se radi u drugim zemljama, objašnjava Čotrić.

Prema njegovim rečima standardizacija proizvodnje bi dobro došla i provizvodnici i potrošačima, kako bi se izbegli dogadaji, koji su se nekoliko puta dešavali u našoj zemlji, kada se veliki put gradnja otvaračem koja je proizvedena u kućnim uslovima, bez adekvatne kontrole.

– Na taj način bi zaštitili i svoje zdravje i zdravlje svih onih koji volje da piju rakiju. Rakiju će seljac i putujući moći da peku, ali ukoliko se standardizuje proizvodnja, rakiju iz kućne radnosti neće moći da puštaju u promet. Priju da nećemo moći da pečemo rakiju kada uđemo u EU puštaju oni koji su protiv naših evropskih integracija, ali to uopšte nije tačno. Time možemo samo da dobijemo, a ne da izgubimo, ukazuje Čotrić. ●

– Nešto voća koristim iz svoje domaće proizvodnje, ali dosta i kupujem. Za kruškovacu koristim domaću viljamovku, dunje kupujem u okolini Kraljeva, sljive u Prokuplju i Blacu, kajsije iznad Begaljice, a grožđe od koga pravim vino i rakiju komoviku, koji preporučjuju da se koristi i kao lek kupujem u Makedoniji, ističe Ristićević. Kako kaže, recept za pečenje dobre „mučenice“ ne postoji, najbitnije je da je voće zdravo i da rakija ne zagori.

– Bitno je i da voće ima dobar aromu, ja recimo da pečenje domaće sljivovice kupujem konzum, jer planinska sljiva ima bolji „šmek“. Naša sremska sljiva ne-ma tu aromu, kao što imaju one u Prokuplju i Blacu. Važno je i da je fermentacija dobra, neko dodaje i šećer da bi bila boja, ali to nije baš preporučljivo, objašnjava Ristićević.

Kako kaže, kome god je slao svoju rakiju, svu su bili oduševljeni.

– Svaki put kada sam poslao rakiju dobio sam povratnu poruku „ajde da ti proizvodиш, a mi ćemo pomoći u investicijama“, naglašava Ristićević. ●

– Šta je voća koristim iz svoje domaće proizvodnje, ali dosta i kupujem. Za kruškovacu koristim domaću viljamovku, dunje kupujem u okolini Kraljeva, sljive u Prokuplju i Blacu, kajsije iznad Begaljice, a grožđe od koga pravim vino i rakiju komoviku, koji preporučjuju da se koristi i kao lek kupujem u Makedoniji, ističe Ristićević. Kako kaže, recept za pečenje dobre „mučenice“ ne postoji, najbitnije je da je voće zdravo i da rakija ne zagori.

– Bitno je i da voće ima dobar aromu, ja recimo da pečenje domaće sljivovice kupujem konzum, jer planinska sljiva ima bolji „šmek“. Naša sremska sljiva ne-ma tu aromu, kao što imaju one u Prokuplju i Blacu. Važno je i da je fermentacija dobra, neko dodaje i šećer da bi bila boja, ali to nije baš preporučljivo, objašnjava Ristićević.

Kako kaže, kome god je slao svoju rakiju, svu su bili oduševljeni.

– Svaki put kada sam poslao rakiju dobio sam povratnu poruku „ajde da ti proizvodиш, a mi ćemo pomoći u investicijama“, naglašava Ristićević. ●

PROMONT GROUP (Novi Sad)

Nemački perfekcionizam

Promont Group je osnovana 1958. godine u Novom Sadu. Najmlađi član ove grupe je Promont Distillery koja se bavi proizvodnjom visokokvalitetnih rakija od voća. Moderna, fabrika čija je proizvodnja potpuno kompjuterizovana, uz nadzor najmoderne laboratorijske opreme, ima kapacitet od 150.000 litara godišnje. Celokupan proces proizvodnje zasnovan je na tehnologiji nemačke firme Arnold Holstein.

– Prepoznamo iškustvo i prema njemu nismo ravnodušni. A oni su najbolji. Prave uredače ručne izrade uz pomoć najsavremenije tehnologije, više decenija... Beskompromisno tvrde: ukus i aroma su putanje tehnologije. Inovativni uređaji za destilaciju sa zanatskom preciznošću - nemački perfekcionizam za svetski kvalitet iz Srbije - kažu u ovoj firmi.

Rakiju opisuju jednostavno: Jasnina - i apak mistična.

– U sebi nosi esenciju sunca u godini iža i čuva tajnu trenutaka u godini ispred. U zemljini kasnih sorti voća, većovima se usavrsava, a tradicionalnu sljivovicu polako zamjenjuje mirisna, meka rakija od slasti drugih vrsta voća. Kao mlada grana u rodotovu porodične istorije, rakija „Premier“ kreće u osvajanje sveta. Taj put započeli smo zlatnim koracima... - kažu u Promont Group.

Predstavljamo

GAZDINSTVO „PAVLE PAUNIĆ“ (Grocka)

Plodna gročanska oaza

Na voću rakije od kajsije, spravljena po tradicionalnoj tehnologiji od najkvalitetnijih plodova iz sopstvenog voćnjaka koji se nalazi u plodnoj gročanskoj oazi, zaštitni znak Gazdinstva „Pavle Paunić“ iz Grocka.

– Rakiju proizvodimo od kajsije od sorti „madarska najbolja“ i „kečkemetska ruža“ - kaže Branislav Paunić. „Pre nego što stignu do kazana plodovi se oslobađaju svih delova i primesu koji bi mogli nauditi kvalitetu pića. Zato naša rakija ima intenzivan miris i blag i zrelog ploda kajsije. Nije nam u prvom planu količina, već kvalitet - nastavlja mladi Paunić.

Od nekata potpuno zrelih plodova spravlja se bistra i bezbojna rakija prijatnog i intenzivnog mirisa i punoču ukusa. Zahvaljujući harmoničnom sporu klima i zemljiste, zdravim plodova i plenumtogn bakru, vestešne, znanja i posvećenosti, dobija se rakija jedinstvenog prirodog ukusa, u vrhunskog kvaliteta, namenjena uživanju svih čula.

POREČJE (Vučje)

Voće 100 posto

Na jugu Srbije, u podnožju planine Kukavica, okružena plodnim

Goran Petković, državni sekretar Ministarstva ekonomije i regionalnog razvoja RS

Različite kulture i bogata istorija

Inovativan projekat Zekin salaš, koji je Ministarstvo ekonomije i regionalnog razvoja sa zadovoljstvom podržalo, poneo je titulu jednog od vrlo uspešnih realizovanih projekata, koji se i dalje gradi i razvija kao turističko-ugostiteljski kompleks, a koji je po svemu drugačiji od svakidašnjeg, od raznovrsne i kvalitetne ponude vina i hrane, do gostoprimgusta, interesantnih običaja koje spajaju različite kulture i bogate istorije tog kraja. Primer „nezaustavnog rada“ je skoro otvaranje novog objekta pod nazivom

„Kuća rakije“, koji će predstavljati kuću nacionalnog pića, ali i biti odličan komplement dosadašnjoj ponudi ovog mesta.

Kada nas neko bude pitao šta je Zekin salaš i kako bi ga najbolje opisali, mi ćemo mu vrlo jednostavno odgovoriti: „Na vinskom putu Fruška gora, u blizini Nacionalnog parka i brojnih manastira, između Carskog Sirmijuma i Patrijaršije u Sremskim Karlovcima, ušišao se Zekin salaš u mestu zvanom Krčedin, gde se piće dobro sremsko vino, ali i rakiju, uz nezaboravan ukus domaće hrane.“

Šta predviđa Zakon o rakiji i drugim alkoholnim pićima, usvojen pre dve godine u Skupštini Srbije

Ko nije u registru može jedino da pije sam

■ Oni koji budu želeli da se u Srbiji bave proizvodnjom i prodajom rakije moraće, po novom Zakonu o rakiji i drugim alkoholnim pićima (usvojenom 2009), da budu upisani u registar proizvođača.

■ Registrat će, između ostalog, sadržati podatke o proizvođaču, uredajima i opremi za proizvodnju, podatke o samoj proizvodnji, o vrsti i količini proizvodnji.

■ Prema zakonu, svaki proizvođač koji nije upisan u registar moćiće da koristi rakiju koju proizvede samo za sopstvene potrebe i neće imati pravo da je stavlja u promet.

■ Predviđene kazne za one koji budu proizvodili rakiju koja nije za njihove potrebe su od pet do 30 hiljada dinara.

■ Zakonom je zabranjeno da se na pijacama i ugostiteljskim objektima izlaze i prodaje rakija u rinfuzu, kao i korišćenje etanola sintetičkog porekla u proizvodnji.

■ Osim procента etanola u rakiji i drugim alkoholnim pićima, zakon definije i tehnološke postupke za dobijanje rakije, odvojenost pogona za proizvodnju od skladišnog prostora, izdvajanje evidencione markice sa hologramom, oznake i imena rakije, deklarisanje, kao i punjenje i zatvaranje boca radi očuvanja kvaliteta.

■ Svaki proizvođač moraće da ima zaposlenog stručnjaka, odnosno inženjera poljoprivrede ili da obezbedi stručno rukovođenje procesom proizvodnje preko drugog preduzeća koje pruža usluge u poljoprivredi i ima odgovarajuće stručnjake.

■ Jedna od odredaba zakona jeste i obavezna kontrola uzorka u akreditovanim laboratorijama, kako se ne bi dogodilo da se u rakiji nađu otrovne supstance, pre svega metilen.

■ Najviša kazna za nepoštovanje ovog zakona penje se i do tri miliona dinara!

Predstavljamo

TIM (Bajina Bašta)

Stara pesma

Bajinobaštanski voćarski region smješten na brdima i obroncima planina Povljen i Tare, poseduje izuzetne prirodne pogodnosti za proizvodnju kvalitetnog voća. Umerena kontinentalna klima sa velikim razlikama dnevne i noćne temperature blagotorno deluje na aromu voća. Pre više vekova u jedno od najlepših sel, Pepelj, smešteno na obroncima planinskih lepotica Tare, doselili su se lici. Brzo su uvideli prirodne pogodnosti za gajenje voća. Specifично podneblje – južne padine koje po ceo i nesrećno miluju sunčevi zraci, iznudilo je voće koje je sadržavalo velike količine šećera, a blizina šumova dala mu je specificki aromu. Studena voda izvora zvanog Žrnjevac voda dala je posebnu svežinu voćima pa su njihovi plodovi bili krunjeni i sladi od drugih. Od takvih plodova stari majstori pravili su piće koje su služili samo u retkim prilikama i odabranim gostima. Savršen buke davalna su mu burad napravljena od stoljetnih hrastova. Generacije potomaka nastavile su tradiciju podizanja voćnjaka, pravljenja buradi i pečenja rakije. Potomci na istim padinama sade voće i peku rakiju i dan-danas. Generacije su vredno radile, radovale se životu uz piće i pesmu pa tako nastade i rakija „Stara pesma“.

REBOX (Beograd)

Šljivovica od 1.000 evra

Kada se sastavi tim u kome su sve sami vrhunski majstori svog zanata ond se može očekivati da će i ono što oni smišle i naprave biti pravoklano. Tako nešto, možda naizgled i malo neobično, upravo se desilo. Jedna prvoklasna srpska šljivovica upakovana je u umetničku oblikovanu ambalažu i kao rezultat tog rada Srbija je dobila prvi ekskluzivni suvenir vredan hiljadu evra. Šljivovica „Žar“ - 26 godina staru srpsku prepečenicu, proizvođaču Hadži Dragana Ševića-Šelija iz sela Blaznava na Rudniku, koja je osvojila peto mesto od 120 ocenjivanih rakija na takmičenju za najbolju srpsku šljivovu rakiju 1900-2009 god., bila je inspiracija Hadži Ljubiši Milićeviću iz firme „Rebox“ da okupi još neke umetnike za stvaranje ovog novog srpskog brenda. Tom poduhvatu su se priključili vajar Miroslav Babić i prof. Dragan Jelovac akademski slikar. Prvu svetsku premijeru je doživeo u Parizu za vreme manifestacije „Dani Srpske kulture“. Tim povodom, naš ambasador u Francuskoj Dušan Batačović, bocu ove nesvakidašnje prepečenice poklonio je predsedniku Francuske Nikoli Sarkoziju. Jun, ove godine u konačnoj verziji, ceo ovaj projekat nazvan „Pitoma divlja Šumadija“ krenuo je u osvajanje sveta jer šljivovica prepečenica.

Foto: Slobodan Živković

Članovi

IZABRANE ŠLJIVOVICE

S obzirom na veoma male razlike u zbiru bodova za prvi 10 rakija (18,11 – 18,81) promoviše se izbor DESET NAJBOLJIH ŠLJIVOVICA SRBIJE, poredanih po abzolučnom redu imena proizvođača:

Naziv rakije	Jačina	Godina	Proizvođač
Zlatna biserka	45%	2001	BISER, Milićeva selo
Kraljica	42%	2009	DESTILERIJA ZARIĆ, Kosjerić
Milićeva	45%	2001	MINIĆEVA KUĆA RAKIJE, Trepča
Šljivovica	45%	2009	PAPIĆ RAKIJE, Kovin
Manastirka	45%	1999	PROKUPAC, Beograd
Šljivovica	43%	2010	PROMONT, Novi Sad
Bojka	43%	1999	SERBICA VERITAS, Rekovac
Prepečenica ŽAR	43%	1999	SRPSKA TRADICIJA, Blaznava
Stara Sokolova 12	40%	1999	STARO SOKOLOVO, Užice
Stara pesma	43%	1999	TIM, Bajina Bašta

IZABRANE DUNJEVAČE

Rang	Naziv rakije	Jačina	Godina	Proizvođač	Bodova
1	Dunja barrique	42%	2009	HUBERT 1924, Banatsko Veliko Selo	18,53
2	Dunjevača	42%	2010	MANASTIR KOVILJ	18,30
3	Dunja	42%	2003	MINIĆEVA KUĆA RAKIJE, Trepča-Čačak	18,21
4	Dunja	42%	2010	HUBERT 1924, Banatsko Veliko Selo	18,03
5	Dunjevača	45%	2001	SERBICA VERITAS, Rekovac	17,63
6	Nostalgija	40%	2009	DESTILERIJA ZARIĆ, Kosjerić	17,58
7	Dunja	43%	2010	PAPIĆ RAKIJE, Kovin	17,26

IZABRANE KAJSIJEVAČE

Rang	Naziv rakije	Jačina	Godina	Proizvođač	Bodova
1	Kajsijeveča	42%	2010	MANASTIR KOVILJ	18,45
2	Kajsijeveča	43%	2009	PAVLE PAUNIĆ, Grocka	18,08
3	Kajsijeveča	42%	2010	POREČJE, Vučje	18,06
4	Kajsija	42%	2010	PROMONT, Novi Sad	18,05
5	Kajsijeveča ŽAR	40%	2003	SRPSKA TRADICIJA, Blaznava	18,00

IZABRANE KRUŠKOVAČE/VILIJAMOVKE

Rang	Naziv rakije	Jačina	Godina	Proizvođač	Bodova
1	Nirvana	40%	2009	DESTILERIJA ZARIĆ, Kosjerić	18,28
2	Viljamovka	40%	2010	PROMONT, Novi Sad	18,21
3	Viljamovka	43%	2006	DESTILERIJA BOGDANOVIĆ, Jajinci	17,90
4	Kruškovača ŽAR	40%	2004	SRPSKA TRADICIJA, Blaznava	17,86
5	Divlja kruška	45%	2010	PAPIĆ RAKIJE, Kovin	17,85
6	Viljamovka	42%	2008	HUBERT 1924, Banatsko Veliko Selo	17,75
7	Viljamovka	42%	2009	POREČJE, Vučje	17,50

IZABRANE JABUKOVAČE

Rang	Naziv rakije	Jačina	Godina	Proizvođač	Bodova
1	Jabuka	45%	2010	PAPIĆ RAKIJE, Kovin	18,35
2	Arkanj (kalvados)	40%	2008	MANASTIR KOVILJ	18,10
3	Kalvados	40%	2008	HUBERT 1924, Banatsko Veliko Selo	18,03

Predstavljamo

DESTILERIJA BOGDANOVIĆ (Jajinci)

Destilerija Bogdanović je osnovana 1997. godine i nalazi se u podavalskom naselju Jajinci kod Beograda. Zoran Bogdanović je treća generacija u porodici koja se na ovom lokalitetu bavi proizvodnjom rakije i zajedno sa sinom Alekandrom, koji je zadužen i za marketing, na porodičnom imanju neguje sopstveni voćnjak, a voće za proizvodnju rakija nabavlja i od kooperanata iz okoline Čačka, Šapca, Topole, Kragujevca, Mrčićevaca i Grocka. Zoran Bogdanović spada u savremene proizvođače rakije, ali i one koji neguju i nastavljaju svoju porodičnu tradiciju dodajući u svoj rad i ponešto novo u cilju da rakije budu što bolje kvalitete.

U destileriji Bogdanović rakija se destiliše u bakarnom kazanu loženim drvetom, zapremine 350 litara sa deflegmatorom. Pecara je proizvod kanadžanske radnje CUPRUM iz Novog Sada. Voće se priprema i fermentuje u klimatizovanoj „fermentari“, a rakija se čuva u prohromskim sudovima (kajsija, dunja, grožđanka i Viljamovka) i drvenim buradima (šljiva...). Nadaleko čuvena „Srpska šljivovica“ nastaje kupazom najkvalitetnijih sorti: Požegača (madžarka), Čačanska rodna, ranka (crvenača, Darosavka...) jačine 45% v/v.

Al-rak su nam doneli Turci, u prevodu znači - znoj!

Reč rakija je arapskog porekla i potiče od reči „al-rak“, što u slobodnom prevodu znači znoj. U naše krajeve je stigla sa Turcima u 14. ili 15. veku. U početku je označavala piće arak koje se proizvodilo u Istočnoj Indiji, a potom u Indoneziji, Maleziji i drugim dalekoistočnim zemljama.

Bananovača ili majmunovača

Sremsko selo Buđanovci bilo je poznato po padu aviona F117 tokom bombardovanja 1999. a u poslednje vreme, rakija Zlatka Sremčevića, takozvana majmunovača, preuzima slavu „nevidičivog“. U ataru Buđanovaca nema plantaže banana, ali ima rakije od ovog južnog voća. „Po našem nekom ukusu, dobra je. Svi ljudi koji su je pili kažu da je ekstra. Im a egzotičan ukus i miris, koji je nama bio nepoznat dotad. Nije kao kruška, ali je ekstra rakija“, kaže zemljoradnik Srem-

čević. Do bananovače je Zlatko Sremčević došao sasvim slučajno - na kvantašu je kupio jeftine prezrele banane i setio se da je nekada čuo za takvu rakiju. Inače, svake godine peče rakiju od krušaka i šljive, pa je, kako kaže, morao da proba i sa bananama. Ispostavilo se da je recept jednostavan. Kako kažu stručnjaci, za savršenu bananovaču potrebno je prvo oljuštiti banane, potom ih 10 do 12 dana držati u buetu, a onda ih ispeći u kazanu kao i svaku drugu rakiju.

Koliko je to gradi?

Jačina rakije određuje se po količini alkohola koji se izražava u zapreminskim delovima ili volumenim procenama, koji se obeležavaju kao %vol. Volumeni procenat je broj litara čistog etanola (čistoće 100%) koji se nalazi u 100 litara alkoholnog pića odnosno, u vodenom alkoholnoj smeši koja to piće čini. Ponekad se u svakodnevnom govoru jačina alkohola još uvek izražava u gradima. Preračunavanje se jednostavno može izvršiti: 1 grad = 2.46 vol.%.

Foto: Beta

Od paradajza, dinje i kivija

Žika Živić iz sela Dobrotin u centralnom Kosovu pekao je u manjim količinama rakije i od paradajza i dinja, a sada i od kivija. Oko svih tih rakija složni su i Srbi i Albanci - kupuju ih i jedni i drugi. „Pitaš zašto od kivija - pa tako sam naišao. Skoro sam na pijaci u Kosovu Polju kupio oko 1.700 kilograma kivija koji nikao nije htio da kupuje, jer je, iako zdrav, bio malo omekšao. Dogovorim se sa tim Albancem da tonu i sedamsto kilograma kivija kupim za samo 40 evra i da mi gajbe sa kivijem doveze kući“ - priča Žika.

Sa molerskim mikserom je, kako je kazao, izmešao kivi i tu masu od 1.700 kilograma pomешao je sa svega pedesetak kilograma šećera. Zatim je sve to ostavio da za tri-četiri dana provri u burićima. I ispekao.

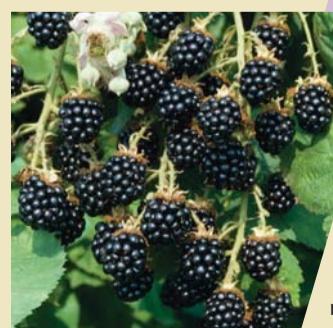
Predstavljamo

SRPSKO ZVONO (Valjevska Kamenica)

Rakije od malina i kupina

Od ranog jutra pa do kasno u noć, od prvih zraka sunca i rose na plodovima, pa do sjaja vatre ispod kazana... Na obroncima valjevskih brda, u čistoj i netaknutoj prirodi, smestilo se selo Gornja Bukovica odakle je i domaćin Zoran Milinković. Njegovi su preci u valjevskom kraju već devet generacija. I njegov otac Vladislav, deda Savo i pradeđa Marko su se bavili voćarstvom, proizvodili rakiju i sušili šljivu. Danas Zoran sa ljubavlju neguje svoje voćnjake, stabla šljive i malinjake. Svoju rakiju, pod imenom „Srpsko zvono“ pravi po staroj porodičnoj recepturi, neguje je u hrastovim buradima i puni boce u sopstvenom podrumu. I blagodat koji su mu preci preneli želi da podeli sa svima.

Pod imenom „Srpsko zvono“ možete naći rakije od šljive stare pet i 12 godina, rakiju od malina, rakiju od kupina i liker od suvih šljiva.

PROKUPAC A.D. (Beograd)

Deset hiljada priznanja

Kompanija „Prokupac a.d.“ više od pola veka predstavlja najvećeg balkanskog proizvođača i izvoznika šljivovih rakija. Postali su lider na našem tržištu i okruženju, u okviru proizvodnje prirodnih rakija i žestokih alkoholnih pića, a uskoro i u proizvodnji vina.

„Prokupac a.d.“ predstavlja tržišno ime koje se prepoznaće i koje se veruje. Vodeću ulogu ima u proizvodnji travarica i prirodnih rakija. Svoj izuzetan kvalitet „Prokupac a.d.“ je potvrdio na mnogim takmičenjima i ocenjivanjima – njihovi brendovi dobijali su najviše ocene. Dobili smo oko 10 hiljada različitih priznanja, pehara, šampionata kvaliteta, velikih zlatnih medalja.

- Dugi niz godina naši proizvodi su najbolji na tržištu. U vrhunsku kategoriju spadaju šljivove rakije - prepečenice bogatog prepoznatljivog buke, prilagođene različitim ukusima potrošača - kažu u Prokupcu. „Manastirka“ - kao prepoznatljivi znak Srbije u „Stomaklja“, kao vodeći brendovi u Prokupcu, već više od pola veka predstavljaju tržišne marke svrstane u retku grupu proizvoda po kojima se na svetskom tržištu prepoznaće naša zemlja.

Što bi rekao Aristotel...

Još u IV veku pre nove ere Aristotel je zapisao da bi morska voda kao i vino i druge tečnosti mogli da se pretvore u pijaču vodu kada bi se podvrgli procesu destilacije. Sve do VIII ili IX veka nove ere niko nije pokušao da proveri ovaj Aristotelov zaključak. A onda su arapski alhemičari osmisili „alambike“ koje su koristili za dobijanje osnova parfema. Ovi instrumenti takođe su korišćeni pri pokušajima tadašnjih alhemičara da od osnovnih metala (gvožđa i olova) dobiju zlato.

Voda života

Znanje o procesu destilacije brzo se širilo po Evropi i u mnogim zemljama započela je proizvodnja destilovanih alkoholnih pića koji su nazivani „Voda života“.

Džin, snaps, votka

U XV veku počinje masovna proizvodnja „nacionalnih pića“ u zemljama Europe i to džina u Engleskoj, snapsa u Nemačkoj, akvavit u Skandinaviji, votke u Rusiji i Poljskoj, i rakije na Balkanu.

Alkohol u terapeutске svrhe

U prvo vreme alkohol je korišćen u terapeutске, medicinske svrhe ali i za postizanje dobrog raspoloženja.

Kad su uništeni vinogradi

U Srbiji se rakija proizvodila od različitog voća, najčešće od šljive, ali masovna proizvodnja počinje tek krajem 19. veka, nakon uništenja vinograda filokserom i smanjene proizvodnje vina.

